

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1105/2017
11.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Младеновић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ ..., чији је пуномоћник Петар Учајев, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2325/16 од 09.09.2016. године, у седници одржаној 11.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2325/16 од 09.09.2016. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиле за наканду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 781/15 од 27.01.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду број ... од 10.04.2013. године. Ставом другим изреке, одбачена је тужба у делу у коме је тражено да се тужилца врати на рад на послове и радне задатке који одговарају њеној стручној спреми или да се обавезе послодавац да тужилци исплати наканду штете у износу од 18 зарада које би запослена остварила да ради, као неуредна. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 160.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2325/16 од 09.09.2016. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев, поништено као незаконито решење туженог број ... од 10.04.2013. године и обавезан тужени да тужилцу врати на рад на послове и радне задатке који одговарају њеној стручној спреми. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати износ од 226.500,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, прекорачења тужбеног захтева пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд као ревизијски пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка пред другостепеним судом из члана 374. став 1. прекорачењем тужбеног захтева, будући да је другостепени суд, одлучивши да обавезе туженог да тужиљу врати на рад на послове и радне задатке који одговарају њеној стручној спреми, одлучио у границама постављеног тужбеног захтева.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је била запослена код туженог на радном месту продавац-касир. Решењем туженог од 10.04.2013. године престао јој је радни однос на основу члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду и члана 107. став 1. тачка 8. и 9. колективног уговора, због неоправданог изостанка са посла три дана узастопно или пет радних дана са прекидима у периоду од 01.03.2013. до 05.03.2013. године. У периоду од 03.11.2012. до 28.02.2013. године тужиља је била на боловању, а у периоду од 01.03.2013. до 31.03.2013. године била је привремено спречена за рад. Другостепена лекарска комисија Републичког фонда за здравствено осигурање, Филијала ... дала је оцену у погледу привремене спречености тужиље за рад број ... од 10.04.2013. године, тако што се сагласила са боловањем од 26.02.2013. до 12.04.2013. године, без права на накнаду зараде за период од 26.02.2013. до 02.04.2013. године због неоправданог нејављања лекарској комисији. Тужилји је упозорење о отказу уговора о раду достављено 01.04.2013. године на адресу из уговора о раду, ул. ... број ..., али се пошиљка вратила са назнаком „непознат“. Тужилји је затим упозорење и оспорено решење о отказу достављено на адресу ... број ..., јер је тужени од запослених сазнао да се тужиља налази на тој адреси на којој су пошиљке уручене свекрви тужиље. После неуспеле личне доставе, тужени није сачинио писмену белешку нити је упозорење и решење објавио на огласној табли. Тужиља је за оспорено решење сазнала од трећих лица приликом слања дознака о привременој спречености за рад 12.04.2013. године.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужилји законито отказан уговор о раду у смислу члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду, с обзиром да је учинила повреду радне обавезе неоправданим одсуствовањем са посла дана 01, 02, 03, 04. и 05. марта 2013. године.

Другостепени суд је правилно одлучио када је преиначио првостепену пресуду, поништио решење о отказу уговора о раду датог тужилји 10.04.2013. године и обавезао туженог да тужиљу врати на рад на послове и радне задатке

који одговарају њеној стручној спреми. Одлука је заснована на правилном схватању да је побијано решење незаконито јер тужилји упозорење о отказу уговора о раду, у складу са одредбом члана 185. став 2. и 4. Закона о раду, није достављено. Упозорење које је достављено на другој адреси није уручено њој лично, у поступку није несумњиво утврђено да је тужилја од стране трећих лица примила наведено упозорење нити је тужени, у складу са одредбом члана 185. Закона о раду, када доставу није могао да изврши у месту становања из уговора, сачинио службену белешку и наставио поступак на основу кога би се сматрало да је достављљење извршено. Правилна је и одлука о враћању тужилје на рад, у смислу члана 191. Закона о раду, будући да је тужилја захтевала враћање на рад, а тужени је обавезан као послодавац да изврши реинтеграцију запосленог уколико суд усвоји тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд закључио да је оспорено решење незаконито из наведених разлога, те су наводи ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права неосновани.

Суд је имао у виду и остале наводе ревизије али је нашао да не утичу на законитост и правилност побијане одлуке.

На основу изложеног одлучено је као у ставу првом изреке у смислу чл.414. ЗПП.

Тужилји, у смислу члана 154. ЗПП, не припадају трошкови за састав одговора на ревизију, јер исти нису били нужни за вођење парнице.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић